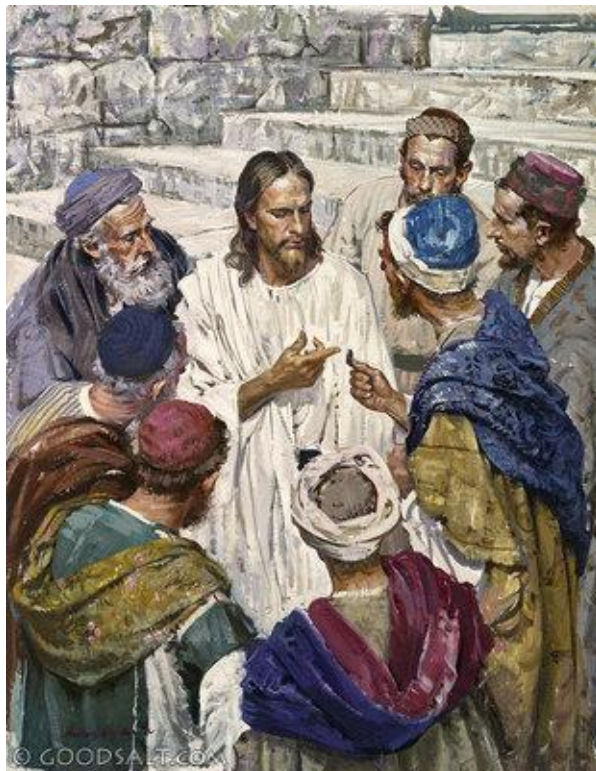

Lectio Divina segédanyag

Szentmise **evangéliumi** szakaszaihoz
LELKIPÁSZTOROK - HITOKTATÓK - VILÁGIAK számára

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geizselhardt Sára,
Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna,
Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Rácz Édua Anna

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Járai Ferenc,
Szabóné Nagy Katalin

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Harag Márton,
Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Biblikus nézőpont:

Kocsis Imre, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Nyúl Viktor

Nyelvi helyesség

Nagy Éva Anna,

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor

Pedagógiai nézőpont:

Sipos Edit

Szemlélődési nézőpont

Nyúl Viktor

Tanító hivatali nézőpont

Nyúl Viktor

Zenei nézőpont

Csiszér László

Évközi 29. vasárnap

Mt 22,15-21

+ EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, az Istennek pedig, ami az Istené.

Abban az időben: A farizeusok félrevonultak és megtanácskozták, hogyan tudnának belekötni Jézus szavaiba. Majd odaküldték hozzá tanítványaikat és a Heródes-pártrakat a következő kérdéssel: „Mester! Tudjuk, hogy igazat beszélsz, és az Isten útját az igazsághoz híven tanítod, és nem vagy tekintettel az emberek személyére. Mondd hát meg nekünk, mi a véleményed: Szabad-e adót fizetni a császárnak vagy nem?" De Jézus felismerte gonoszságukat és így szólt hozzájuk: „Miért kísértetek, ti képmutatók! Mutassátok csak meg az adópénzt!" Aztán megkérdezte tőlük: „Kinek a képe és a felirata ez?" Azok azt felelték: „A császáré." Erre ő így szólt hozzájuk: „Akkor hát adjátok meg a császárnak, ami a császáré -- az Istennek pedig, ami az Istené!" Ennek hallatára elcsodálóztak, otthagyták őt, és elmentek.

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.

Akkor menve a farizeusok tanácskozást tartottak, hogyan fogják meg őt egy szavában.

16 καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν λέγοντες, Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων,

És elküldik neki a tanítványaikat a Heródes-pártiakkal mondván: „Mester, tudjuk, hogy igaz vagy, és az Isten útját igazságban tanítod, és nem törődsz senkivel, ugyanis nem tekintesz az emberek külső megjelenésére (nem vagy részre hajló),

17 εἰπὲ οὖν ἡμῖν τί σοι δοκεῖ· ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ;

Mondd tehát nekünk mit gondolsz: „Szabad-e adót fizetni a császárnak vagy nem?”

18 γινούσ δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν, Τί με πειράζετε, ὑποκριταί;

De ismerve Jézus a gonoszágukat mondta: „Mit kísértetek engemet, képmutatók?”

19 ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κῆνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

**„Mutassatok nekem egy az adó fizetésére előírt pénzdarabot!”
Azok pedig odavittek neki egy dénárt.**

20 καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;

És mondja nekik: „Kinek a képe és felirata ez?”

21 λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος. τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ.

Mondják neki: „A császáré.” Akkor mondja nekik: „Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.”

22 καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθαν.

És hallva elcsodálkoztak, és ott hagyva őt elmentek.

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata	Szent István Társulati Biblia	Jeromos fordítás	Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás	Károli Gáspár revidált fordítása	Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása
<p>¹⁵Tunc abeuntes pharisaei consilium inierunt, ut caperent eum in sermone.</p>	<p>¹⁵A farizeusok erre félrevonultak és megtárgyalták, hogyan tudnának szavaiba belekötni.</p>	<p>¹⁵Ekkor a farizeusok elmentek és kitervelték, hogy hogyan csalják őt törbe szóval.</p>	<p>¹⁵A farizeusok erre félrevonultak és megtárgyalták, hogyan tudnák szaván fogni.</p>	<p>¹⁵Ekkor a farizeusok elmenvén, tanácsot tartának, hogy szóval ejtsék őt törbe.</p>	<p>¹⁵Akkor a farizeusok elmentek, és tanácsot tartottak arról, hogy miként állítsanak neki csapdát a saját szavaival.</p>
<p>¹⁶Et mittunt ei discipulos suos cum herodianis dicentes: “Magister, scimus quia verax es et viam Dei in veritate doces, et non est tibi cura de aliquo; non enim respicis personam hominum.</p>	<p>¹⁶Odaküldték hozzá tanítványaikat, a Heródes-pártiakkal együtt. Ezek így beszéltek: „Mester, tudjuk, hogy igazat mondasz, az Isten útját az igazsághoz híven tanítod, nem vagy tekintettel senki személyére, mert nem igazodol emberi tekintélyhez.</p>	<p>¹⁶Odaküldték hozzá tanítványaikat a Heródes-pártiakkal és azt mondták neki: »Mester! Tudjuk, hogy igazmondó vagy és az Isten útját az igazság szerint tanítod, nem törődsz senkivel, mert nem nézed az emberek személyét.</p>	<p>¹⁶Elküldték hozzá tanítványaikat a Heródes-pártiakkal. „Mester, mondták neki, tudjuk, hogy igazmondó vagy, Isten útját az igazsághoz híven tanítod és nem mások szerint igazodol, mert nem vezet emberi tekintet.</p>	<p>¹⁶És elküldék hozzá tanítványaikat a Heródes pártiakkal, a kik ezt mondják vala: Mester, tudjuk, hogy igaz vagy és az Isten útját igazán tanítod, és nem törődöl senkivel, mert embereknek személyére nem nézel.</p>	<p>¹⁶Elküldték hozzá tanítványaikat a Heródes-pártiakkal együtt, akik ezt mondták: -Mester, tudjuk, hogy becsületes vagy, és Isten útját az igazsághoz ragaszkodva tanítod, és hogy nem tartasz senkitől, mert nem veszed figyelembe az emberek véleményét.</p>
<p>¹⁷Dic ergo nobis quid tibi videatur: Licet censum dare Caesari an non? ”.</p>	<p>¹⁷Mondd meg hát nekünk, mi a véleményed: Szabad adót fizetni a császárnak, vagy nem szabad?”</p>	<p>¹⁷Mondd meg tehát nekünk, mit gondolsz: Szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy nem?«</p>	<p>¹⁷Mondd meg tehát, mi a te véleményed: szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy nem?”</p>	<p>¹⁷Mondd meg azért nekünk, mit gondolsz: Szabad-e a császárnak adót fizetnünk, vagy nem?</p>	<p>¹⁷Mondd meg hát nekünk, hogy gondolod: szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy nem?</p>
<p>¹⁸Cognita autem Iesus nequitia eorum,</p>	<p>¹⁸Jézus átlátott álnokságukon, ezért így válaszolt: „Mit</p>	<p>¹⁸Jézus azonban felismerte gonoszságukat és így</p>	<p>¹⁸Jézus átlátva álnokságukon, így</p>	<p>¹⁸Jézus pedig ismervén az ő álnokságukat,</p>	<p>¹⁸Jézus felismerve gonoszságukat így szólt:</p>

ait: “ Quid me tentatis, hypocritae?”	kísértetek, képmutatók?	szólt: »Miért kísértetek engem, ti képmutatók!	szólt: „Mit kísértetek engem, képmutatók?”	monda: Mit kísértettek engem, képmutatók?	-Miért akartok törbe csalni, képmutatók?
¹⁹ Ostendite mihi nomisma census “. At illi obtulerunt ei denarium.	¹⁹ Mutassátok az adópénzt!” Odanyújtottak neki egy dénárt.	¹⁹ Mutassátok meg nekem az adópénzt!« Azok odahoztak neki egy dénárt.	¹⁹ Mutassátok az adópénzt!” Azok odanyújtottak egy dénárt.	¹⁹ Mutassátok nékem az adópénzt. Azok pedig oda vivének neki egy dénárt.	¹⁹ Mutassatok egy adópénzt! Odavittek neki egy dénárt.
²⁰ Et ait illis: “ Cuius est imago haec et suprascriptio? ”.	²⁰ Ekkor megkérdezte tőlük: „Kinek a képe és a felirata ez?” „A császáré” – felelték.	²⁰ Ekkor megkérdezte tőlük: »Kié ez a kép és a felirat?«	²⁰ „Kinek a képe és fölirata ez?” – kérdezte Jézus. „A császáré” – felelték.	²⁰ És monda nekik: Kié ez a kép, és a felírás?	²⁰ Ezt mondja: -Kinek a képe és kinek a felirata ez?
²¹ Dicunt ei: “ Caesaris “. Tunc ait illis: “ Reddite ergo, quae sunt Caesaris, Caesari et, quae sunt Dei, Deo ”.	²¹ Erre azt mondta nekik: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené!”	²¹ Azt felelték neki: »A császáré.« Erre azt mondta nekik: »Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.«	²¹ Erre azt mondta nekik: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, Istennek pedig, ami az Istené.”	²¹ Mondának neki: A császáré. Akkor monda nekik: Adjátok meg azért a mi a császáré a császárnak; és a mi az Istené, az Istennek.	²¹ -A császáré – felelték. Akkor ezt mondta nekik: -Adjátok meg hát a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené!

1.1.3. Szöveg behatárolása

Jézus utolsó, jeruzsálemi tanításának keretén belül a királyi menyegzőről szóló példabeszédet követeti (Mt 22,1-14) az adópénz fizetéséről szóló epizód. A szakasz kezdetét világosan mutatja az új szereplők és az új témakör megjelenése: a farizeusok Jézushoz küldik tanítványaikat és Heródes híveit, hogy az adózás kapcsán törbe csalják a Mestert (Mt 22,15-16). A perikópa végét pedig a kérdezők eltávozása

jelzi (Mt 22,22), hiszen ezt követően már a szadduceusok kérdését közli az evangélista (Mt 22,23-33). Az általunk vizsgált epizód tehát a Mt 22,15-22 versek között helyezkedik el.

1.1.4. Kontextuális – kánoni elemzés

1. Párhuzamok Máté evangéliumán belül

12,14-15 “Erre a farizeusok kimentek és tanakodni kezdtek, hogyan okozhatnák vesztét. Amikor Jézus ezt megtudta, elment onnét.”

15,7 “Képmutatók! Találóan jövendölt rólatok Izajás”

16,8 “Jézus észrevette, s így szólt: „Kishitűek, mit tanakodtok magatok közt, hogy nincs kenyeretek?”

17,24 “Amikor Kafarnaumba értek, odamentek Péterhez az adószedők és megkérdezték: „Mesteretek nem fizet templomadót?”

2. Szinoptikus és jánosi párhuzamok

Mk 3,6 “A farizeusok erre kimentek, s a Heródes-pártiakkal együtt tanakodni kezdtek, hogyan okozhatnák vesztét.”

Mk 12,13-17 “A farizeusok és a Heródes-pártiak közül odaküldtek hozzá néhány embert, hogy a szavaiba belekössenek. Ezek odamentek hozzá és megkérdezték: „Mester, tudjuk, hogy igazat mondasz, és nem veszed tekintetbe az emberek személyét, hanem az igazsághoz híven tanítod az Isten útját. Szabad adót fizetni a császárnak, vagy nem? Fizessünk, vagy ne fizessünk?” De ő tisztában volt

képmutatásukkal, és így szólt: „Miért kísértetek engem? Hozzatok ide egy dénárt, hadd lássam!” Mikor odavitték, megkérdezte tőlük: „Kinek a képe ez, és kinek a felirata?” „A császáré” – felelték. Jézus folytatta: „Adjátok hát meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené!” Azok igen elcsodálóztak rajta.”

Lk 11,54 “Közben alattomban figyelték, hogy ellessenek valamit, aminek alapján vádat emelhetnek ellene.”

Lk 20,20-26 “Szemmel tartották és cselvetőket küldtek ki. Ezek jószándékú embernek tettették magukat, hogy szaván fogják, s aztán kiszolgáltassák a hatóságnak és a helytartó hatalmának. „Mester – kezdték –, tudjuk, hogy az igazságot hirdeted és tanítod, nem nézed az emberek személyét, hanem az igazsághoz híven tanítod az Isten útját. Szabad adót fizetnünk a császárnak, vagy nem szabad?” De ő észrevette a csapdát, ezért így felelt nekik: „Mutassatok egy dénárt! Kinek a képe és felirata van rajta?” „A császáré” – válaszolták. „Adjátok hát meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené” – mondta nekik. Így egyetlen szavába sem tudtak belekötni, amit a nép előtt kiejtett. Meglepődésükben, hogy így felelt, elhallgattak.”

Jn 3,2 “Ez éjnek idején fölkereste Jézust, s így szólt hozzá: „Rabbi, tudjuk, hogy Istentől jött tanító vagy, hisz senki sem vihet végbe olyan jeleket, amelyeneket te végbeviszel, ha nincs vele az Isten.”

3. Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Ter 18,19 “Arra szemeltem ki, hogy fiainak, majd pedig házanépének megparancsolja: Járjatok az Úr útján jogot és igazságosságot gyakorolva, hogy az Úr megadhassa Ábrahámnak, amit ígért neki.”

1Sám 16,7 “Az Úr azonban ezt mondta Sámuelnek: „Ne a külsejét és magas termetét nézd, mert hisz elvetettem. Isten ugyanis nem azt nézi, amit az ember. Az ember a külsőt nézi, az Úr azonban a szívet.”

Zsolt 25,9 “Az engedelmeseket igazságban vezeti, az alázatosokat megtanítja ösvényeire.”

Zsolt 51,15 “Akkor utat mutatok majd a tévelygőknek, és megtérnek hozzád a bűnösök.”

Róm 13,7 “Adjátok meg mindenkinek, ami jár neki: akinek adó, annak az adót, akinek vám, annak a vámot, akinek hódolat, annak a hódolatot, akinek tisztelet, annak a tiszteletet.”

1Pt 2,17 “Mindenkít tiszteljétek, szeressétek a testvéri közösséget, féljétek az Istent, s tiszteljétek a királyt.”

1.1.5. Szószerinti értelmezés

Máté bemutatja Jézus leleményességét, aki nem hagyja, hogy törbe csalják. Az Úr elismeri, hogy meg kell adni az adott politikai hatalomnak azt, ami igazságosan jár neki (pl. az adót), de találóan arra is felhívja a figyelmet, hogy Istennek is meg kell adni azt, ami jár neki, ami az övé. Ha a császáré az, ahol az ő képmása áll (pl. a pénzdarabon), akkor Istené az, ahol az Ő képmása van. S mivel az ember az Isten képmása (Ter 1,27 ;1Kor 11,7), ezért az ember Istenhez tartozik, s Teremtőjének nem csupán valamit kell adnia, hanem önmagát (Róm 14,7-9)!

1.1.6. Kulcsszavak elemzése

εἰκόνη (*ejkón*): ’kép, képmás, külső alak, megjelenés’ (Mt 22,20)

A szó fizikai, külső megjelenést és ábrázolást is jelöl: pl. egy pénzérmén valakinek a képét (Mt 22,20; Mk 12,16; Lk 20,24), illetve egy szellemi lény negatív értelemben vett képmását, bálványát is (Jel 14,9.11; 15,2; 16,2; 19,20; 20,4). Továbbá a kifejezés utalhat arra is, hogy Jézus Krisztus a láthatatlan Isten képmása (2Kor 4,4; Kol 1,15), és hogy Isten Fiának képmásához kell nekünk hasonlókká válnunk (Róm 8,29; 2Kor 3,18). Végül jelenti azt a tényt is, hogy az ember Isten képmása, olyan értelemben, hogy az Úr az ő képére és hasonlóságára teremtette őt (Ter 1,27; 1Kor 11,7; 15,49).

Vagyis Jézus Krisztus a láthatatlan Isten egyetlen, igaz Képmása: Ő az Atya Ikonja, hiszen, ahogy XVI. Benedek pápa fogalmazott egyszer: Jézus emberarcán láthatóvá válik a láthatatlan Atya (vö. Jn 1,18; 14,9-11). Isten minden embert a képére és hasonlóságára alkotott (Ter 1,27), hiszen az Ige által teremtett világ koronája az ember, aki nemcsak a Teremtő „kéznyomát”, hanem annak a „képmását” is magán viseli. Az ember feladata, hogy a Fiúnak ezt a képmását megőrizze, s egyre inkább hasonlónak váljon hozzá (Róm 8,29; 2Kor 3,18). Vagyis a mi arcunkon is egyre inkább átragyogjon Jézus Arca.

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus vonal

2.1.2. Atyák Bibliájából összefoglalás

Tisztelem az uralkodót, de nem imádom, viszont imádkozom érte. Egyedül Istent, az igaz Istent imádom, tudván, hogy ő adta az uralkodót. Megkérdeztek: „*Miért nem imádom az uralkodót?*” Mert nem azért adta, hogy imádjuk őt, hanem, hogy törvényeket hozzon és a törvények mély tiszteletével tiszteljük őt is. Ő nem isten, hanem Isten teremtménye, aki arra rendeltetett, hogy igazságos bíróként szolgáljon. Azt a küldetést kapta Istentől, hogy felügyeljen. Aki pedig neki alá van rendelve, nem hívhatja magát uralkodónak, mert ez a cím csak a tényleges uralkodót illeti meg. Hasonlóképpen az imádat csak Istent illeti meg. Tehát, ó ember, szeresd tisztelve uralkodódat, engedelmeskedj neki, imádkozz érte, így megteszed Isten akaratát. Így rendel az Úr szava is: „*Fiam, tiszteld az Urat és a királyt; sem egyik, sem másik ellen ne lázadj fel!*” (Préd 24, 21).

Vö.: Antiochiai Szent Theophilosz, Ad. Auct. 1, 11 (Teofilo di Antiochia, Ad Auct. 1, 11)

2.2. Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

A TÁRSADALMI ÉLETBEN VALÓ RÉSZVÉTEL

I. A tekintély

1897. „Az emberek közötti együttélés nem lehet rendezett és termékeny, ha nincs benne jelen egy törvényes tekintély, mely biztosítja a rendet és megfelelő módon hozzájárul a közjó megvalósításához.” (XXIII. János pápa: Pacem in terris 46: AAS 55 /1963/, 269.)

Tekintély az a minőség, melynek alapján személyek vagy intézmények emberek számára törvényeket hoznak és parancsokat adnak ki, és engedelmisséget várnak el tőlük.

1898. Minden emberi közösségnek szüksége van tekintélyre, mely kormányozza (vö. XIII. Leó pápa: Diuturnum illud enciklika: Leonis XIII. Acta 2, 271; uő.: Immortale Dei enciklika: Leonis XIII. Acta 5, 120.). Az ilyen tekintély alapja az emberi természetben van. Szükséges a polgári közösség egységéhez. Feladata az, hogy amennyire csak lehetséges, biztosítsa a társadalom közjává.

1899. Az erkölcsi rend által megkövetelt tekintély Istentől való: „Mindenki vesse alá magát a fölötte hatalomnak, mert nincs hatalom, csak Istentől, s amelyek léteznek, azokat Isten rendelte. Ezért aki a hatósággal szembeszáll, Isten rendelkezésével szegül szembe. Az ellenszegülő pedig magára vonja az ítéletet” (Róm 13,1-2).

1900. Az engedelmisség kötelezettsége mindenkitől elvárja, hogy a tekintélynek megadja az őt megillető tiszteletet, s a tekintélyt gyakorló személyeket tisztelettel és érdemeik szerint hálával és jóakarattal vegyék körül.

Római Szent Kelemen pápánál található a politikai tekintélyért szóló legrégebbi imádság (vö. 1Tim 2,1-2):

„Urunk, adj nekik egészséget, békét, egyetértést, állhatatosságot, hogy a birodalmat, melyet te adtál nekik, akadály nélkül szolgálják. Te ugyanis, Urunk, a századok mennyei királya, adsz az emberek fiainak dicsőséget és tiszteletet és hatalmat azok fölött, akik a földön élnek; Urunk, te irányítsd tanácsukat aszerint, ami jó és kedves a te szemedben; hogy irgalmas légy hozzájuk, akik a tőled adott hatalmat békességben és szelídségben, kegyesen szolgálják.”

(Római Szent Kelemen: Levél a korinthusiakhoz 61,1-2: SC 167, 198-200 /Funk 1, 178-180.)

1901. Amíg a tekintély az Isten által meghatározott rendhez tartozik, „a politikai rendszer megválasztását és a vezetők kijelölését a polgárok szabad akaratára kell hagyni”. (GS 74.)

A politikai rendszerek különbözősége erkölcsileg megengedhető, csak szolgálják a rájuk bízott közösség törvényes javát. Azon rendszerek, melyeknek természete szemben áll a természettörvénnyel, a közrenddel és az emberi személy alapvető jogaival, nem valósíthatják meg azon nemzetek közjavát, melyekre ráerőszakolták magukat.

1902. A tekintély nem önmagából meríti erkölcsi legitimitását. Nem viselkedhet zsarnok módján, hanem a közjóért kell fáradoznia „mint erkölcsi erőnek, mely elsősorban a szabadságra és a vállalt kötelezettségek és feladatok tudatára támaszkodik”. (GS 74.)

„Az emberi törvény annyiban törvény jellegű, amennyiben a józan értelem szerinti: s ezáltal nyilvánvaló, hogy az örök Törvényből ered. Amennyiben pedig eltér az értelemről, gonosz törvény: s már

nem törvény jellegű, hanem inkább az erőszak egyik formája.” (Aquinói Szent Tamás: Summa Theologiae I-II, 93, 3, 2.)

1903. A tekintélyt csak akkor gyakorolják törvényesen, ha az adott közösség közjavát keresik és annak elérésére erkölcsileg megengedett eszközöket használnak. Ha megtörténnék, hogy a vezetők igazságtalan törvényeket vagy az erkölcsi renddel ellenkező rendeleteket hoznak, az ilyen parancsok nem kötelezhetik a lelkiismeretet. „Ekkor maga a tekintély teljesen összeomlik, és ocsmány jogtalanság következik.” (XXIII. János pápa: Pacem in terris enciklika 51: AAS 55 /1963/, 271.)

1904. „Ezért kívánatos, hogy minden hatalmat ugyanazt a célt szolgáló más hivatalokkal és hatóságokkal ellensúlyozzanak. Ez a jogállam elve, melyben nem emberek önkényes akarata, hanem a törvények uralkodnak.” (II. János Pál pápa: Centesimus annus enciklika, 44. AAS 83 /1991/, 848.)

II. A közjó

1905. Az ember társas természetének megfelelően minden egyes személy java szükségképpen kapcsolatban áll a közjával. A közjót

másképpen nem lehet meghatározni, csak az emberi személlyel való kapcsolatban:

Ne éljetez magatokba gubózva, csak magatoknak, mintha már megigazultatok volna, hanem közösségben összegyűlvén keressétek azt, ami mindenkinek javára szolgál (Epistula Pseudo Barnabae 4,10: SC 172, 100-102 /Funk 1, 48/)

1906. A közjón „a társadalmi élet azon föltételeinek összességét (kell érteni), melyek mind a csoportoknak, mind az egyes tagoknak lehetővé teszik, hogy saját tökéletességüket elérjék.” (GS 26, 74.) A közjó mindenki életét érinti. Mindenki részéről okosságot igényel, de még inkább azok részéről, akik a tekintély hivatalát gyakorolják. Három lényeges elemet foglal magában:

1907. Mindenekelőtt föltételezi a személy tiszteletét. A közjó érdekében a közhatalomnak tiszteletben kell tartania az emberi személy alapvető és elidegeníthetetlen jogait. A társadalom köteles engedélyezni minden tagjának, hogy megvalósítsa saját hivatását. Különösen is a közjóhoz tartoznak a természetes szabadság gyakorlásának föltételei, amelyek elengedhetetlenek az emberi hivatás teljes kimunkálásához: ilyenek a jog „a saját lelkiismeret

helyes szabálya szerinti cselekvéshez, a magánélet védelméhez és az igaz szabadsághoz vallási téren is” (GS 26.).

1908. Másodszor a közjó igényli közösségének szociális jólétét, gyarapodását. A gyarapodás az összes társadalmi kötelezettség foglalatosa. Ugyancsak a tekintélyre tartozik, hogy a közjó érdekében válasszon a részleges javak között. De mindenki számára hozzáférhetővé kell tennie azt, amire a valóban emberi élethez szüksége van: az élelmet, a ruházatot, az egészséget, a munkát, a nevelést, a kultúrát, a megfelelő tájékoztatást, a családalapítás jogát stb. (GS 26.)

1909. Végül a közjó magában foglalja a békét, vagyis az igazságos rend állandóságát és biztonságát. Föltételezi tehát, hogy a tekintély tisztességes eszközökkel biztonságot nyújt mind a társadalom, mind tagjai számára. Biztosítja a jogot a törvényes, személyes és kollektív önvédelemhez.

1910. Ha minden emberi közösségnek megvan a maga közjava, ami lehetővé teszi, hogy közösségnek tekintsék, akkor a közjó teljessége a politikai közösségben található meg. Az állam feladata, hogy megvédje és előmozdítsa a polgári társadalom, az állampolgárok és a közbülső testületek közjavát.

1911. Az emberi függések egyre szorosabbá válnak. Lassanként kiterjednek az egész földre. Az emberi család egysége, amely egyesíti azokat, akik egyenlő természetes méltóságnak örvendenek, magában foglalja az egyetemes közjót. Ez a nemzetek közösségének olyan szervezetét igényli, amely alkalmas arra, hogy „törődjön az emberek különböző szükségleteivel mind szociális téren - ide tartozik az élelmezés, az egészségügy, a nevelés és munka -, mind a különleges helyzetekben, mint például a fejlődésben lévő országok minden irányú kibontakozásának támogatása, a világszerte szétszóródott menekültek megsegítése vagy a kivándorlók és családjuk támogatása”. (GS 84.)

1912. A közjó mindig a személyek fejlődésére van rendelve. „A dolgok rendjét mindig a személyek rendje alá kell rendelni, és nem megfordítva.” (GS 26.) Ez a rend az igazságban van megalapozva, az igazságosságra épül, és a szeretet élteti.

III. Felelősség és részvétel

1913. A részvétel a személy önkéntes és nagylelkű elkötelezettsége a társadalmi ügyekben. Mindenkinek a maga helyén és a maga feladatkörében részt kell vennie a közjó előmozdításában. Ez a kötelesség hozzátartozik az emberi személy méltóságához.

1914. A részvétel elsősorban tehervállalás által valósul meg olyan viszonylatokban, melyekben személyesen felelősséget vállalnak: pl. a gondoskodással, melyet a család nevelésére fordít, a lelkiismeretességgel, amellyel munkáját végzi, részt vesz mások és az egész társadalom javának előmozdításában. (Vö. II. János Pál pápa: Centesimus annus enciklika, 43: AAS 83 /1991/, 847.)

1915. Az állampolgároknak, amennyire lehetséges, tevékenyen részt kell venniük a közéletben. E részvétel módja országonként és kultúránként különböző lehet. „Dicséret illeti meg azoknak a nemzeteknek az eljárását, amelyek körében az állampolgárok a lehető legnagyobb része valódi szabadságban kiveszi részét a közügyekből.” (GS 31.)

1916. Mindenki részvétele a közjó megvalósításában, mint minden etikai kötelesség, magában foglalja a szociális partnerek állandóan megújuló megtérését. A csalás és egyéb megtévesztések, melyek révén egyesek kibújnak a törvény és a társadalmi kötelezettségek alól, határozottan elítélendők, mert összeegyeztethetetlenek az igazságosság követelményeivel. Fejleszteni kell azokat az intézményeket, melyek az emberek életfeltételeinek javítását szolgálják. (GS 31.)

1917. A tekintély viselőire tartozik azoknak az értékeknek megszilárdítása, melyek a közösség tagjainak a bizalmát erősítik, és arra indítják őket, hogy vállalják a hozzájuk hasonlók szolgálatát. A részvétel a neveléssel és a műveltséggel kezdődik. „Joggal hihetjük, hogy az emberiség jövője azok kezében van, akik a következő nemzedékeknek át tudják adni az élet értelmét és a remény erejét.” (GS 31.)

A POLGÁROK KÖTELESSÉGEI

2238. Akik a hatalom alá vannak rendelve, úgy tekintsék fölötteseiket, mint Isten képviselőit, akiket ő ajándékainak gondnokaivá rendelt (vö. Róm 13,1-2): „Engedelmeskedjete az Úr iránti szeretetből minden emberi hatalomnak (...). Szabad emberként éljete, de a szabadságot ne a gonoszság takarójának használjátok, hanem Isten szolgálói legyetek” (1Pt 2,13.16). Lojális együttműködésük együtt jár azzal a joggal, néha kötelességgel, hogy tiltakozzanak az ellen, ami megítélésük szerint a személyek méltóságára és a közösség javára nézve ártalmasnak látszik.

2239. Az állampolgárok kötelessége, hogy a társadalom java érdekében nyújtsanak segítséget a polgári hatalomnak az igazság, az igazságosság, a szolidaritás és a szabadság szellemében. A haza

szerepete és szolgálata a hála kötelességéből és a szeretet rendjéből következik. A törvényes hatóságok iránti alárendeltség és a közjó szolgálata megkívánja az állampolgároktól, hogy betöltsék szerepüket a politikai közösség életében.

2240. A hatóságok iránti alárendeltséggel és a közjó érdekében vállalt közös felelősséggel együtt jár az adófizetésnek, a szavazati jog gyakorlásának és az ország védelmének erkölcsi kötelessége:

„Adjátok meg mindenkinek, ami jár neki: akinek adó, annak adót, akinek vám, annak vámot, akinek hódolat, annak hódolatot, akinek tisztelet, annak tiszteletet” (Róm 13,7).

„A keresztények saját hazájukban laknak, de mint telepések; polgárként részt vesznek a közügyekben, de függetlenek tőlük, mint az idegenek (...). Engedelmeskednek a főnnálló törvényeknek, és életmódjuk meghaladja a törvényeket. (...) Ily fontos helyre állította őket Isten, melyet nem szabad elhagyniuk.” (Diognétoszhoz írt levél 5,5; 5,10; 6,10: SC 33, 62-66 /Funk 1, 398-400./)

Az Apostol buzdít, hogy imádkozzunk és adjunk hálát a királyért és mindazokért, akik hatalmat gyakorolnak, „hogy békés, nyugodt életet élhessünk, szentségben és tisztességben” (1Tim 3,2).

2241. A lehetőség határain belül a gazdagabb országok tartoznak befogadni az idegent, aki biztonságot és alapvető megélhetést keres, amit szülőföldjén nem találhat meg. A közhatalom tartsa tiszteletben a természetes jogot, amely a vendéget a befogadó oltalma alá helyezi.

A politikai hatóságok a rájuk bízott közjó érdekében a bevándorlási jog gyakorlását különböző jogi feltételekhez köthetik, különösen azáltal, hogy a bevándorlókat kötelezik bizonyos dolgokra a befogadó országgal szemben. A bevándorlónak hálával tiszteletben kell tartania a fogadó ország anyagi és szellemi hagyományait, engedelmeskedjék törvényeinek és járuljon hozzá a terhek viseléséhez.

2242. Az állampolgárt lelkiismerete kötelezi arra, hogy ne engedelmeskedjék a polgári hatóságok előírásainak, amikor ezek ellenkeznek az erkölcsi rend követelményeivel, a személyek alapvető jogaival és az Evangélium tanításával. A polgári hatóságokkal szembeni engedetlenséget - amikor a hatóságok követelései ellenkeznek a helyes lelkiismerettel - az Isten szolgálata és a politikai közösség szolgálata közötti megkülönböztetés igazolja. „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek,

ami az Istené” (Mt 22,21). „Inkább kell engedelmeskedni Istennek, mint az embereknek” (ApCsel 5,29).

Amikor a polgárokat egy olyan közhatalom nyomja el, amely túllépi hatáskörét, ne tagadják meg azokat a dolgokat, amiket a közjó tárgyilagosan nézve megkíván; de szabadon védhetik saját jogaikat és polgártársaik jogait az ilyen hatalom visszaéléseivel szemben, mindenesetre tiszteletben tartva azokat a határokat, amelyeket a természetes törvény és az evangéliumi törvény szab meg. (GS 74.)

2243. A politikai hatalom elnyomásával szembeni ellenállás törvényesen csak akkor nyúlhat fegyverhez, ha az alábbi feltételek együttesen megvannak:

1. az alapvető emberi jogokat bizonyosan, súlyosan és huzamosan megsértik;
2. megkíséreltek minden más megoldást;
3. súlyosabb zavargások provokálása nélkül
4. megalapozott remény van a sikerre;
5. jobb megoldásokat ésszerűen lehetetlen várni.

A POLITIKAI KÖZÖSSÉG ÉS AZ EGYHÁZ

2244. Minden intézményt - legalábbis bennfoglaltan - az emberről és céljáról alkotott elképzelése vezeti, melyből ítéleteinek kritériumait, saját értékrendjét és viselkedési formáit származtatja. A társadalmak nagy része az intézményeket az embernek a dolgokkal szembeni elsőségére alapozza. Csupán az istenileg kinyilatkoztatott vallás ismerte föl világosan Istenben, a Teremtőben és Megváltóban az ember eredetét és rendeltetését. Az Egyház arra hívja a közhatalmat, hogy ítéleteit és döntéseit Isten és ember ezen igazságának indításaihoz igazítsa:

A társadalmak, melyek nem ismerik ezt a vezetést vagy az Istennel szembeni függetlenségük nevében elutasítják, arra kényszerülnek, hogy hivatkozási alapjukat és céljukat önmagukban keressék vagy ideológiáktól kölcsönözzék. Nem túrvén a jó és a rossz objektív kritériumának állítását, a történelem tanúsága szerint bevallva vagy alattomosan, az ember és sorsa fölött totalitárius hatalmat gyakorolnak. (Vö. II. János Pál pápa: Centesimus annus enciklika, 45-46.)

2.3.Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

A mai *evangélium* (Mt 22,15-21) kapcsán a liturgikus szövegek két fő gondolatot emelnek ki: az egyik az, hogy az Úr minden nemzet és földi hatalom felett áll, ő a világ abszolút mindenható Istene; a másik pedig, hogy egyaránt vagyunk – ahogyan az *egyetemes könyörgések* bevezetője fogalmaz – a „földi és az örök haza” polgárai.

Az Úr mindenhatóságához kapcsolható a *kezdő könyörgés*, melyben az Úrnak való őszinte szívvel történő szolgálat kegyelméért imádkozunk. Az *olvasmány* (Iz 45,1-4-6) is teljes mértékben ezt a gondolatot erősíti, sőt valójában ez a gondolat az olvasmány nélkül kevésbé lenne egyértelmű az evangéliumi részletből. „Én vagyok az Úr, és senki más!” – hallhatjuk. Az Úr fölmentje előtt meghódolásra bírja a nemzeteket – ez a messianisztikus színezetű gondolat Izajásnál Kürosz perzsa királyról szól, aki szabadabb életet tett lehetővé a zsidó nép számára. A keresztény értelmezés fényében azonban ezek a sorok Krisztus világfeletti uralmát juttatják eszünkbe. Ezt a gondolatot viszi tovább a *válaszos zsoltár* (Zsolt 95,1 és 3.4-5.7-8.9-10a és c) is: „Adjatok az Úrnak dicsőséget, ismerjétek el hatalmát”; „nagy az Úr, és minden dicséretre méltó, félelmetesebb az összes isteneknél. A népek minden istene csak üres semmiség, az Úr azonban az ég alkotója”; „az Úr uralkodik, igazságban ítéli meg a népeket”.

Az *alleluja vers* (vö. Fil 2,15d-16a) az örök élet igéinek megtartására figyelmeztet – éreztetve az Istennek való engedelmesség fontosságát.

Az *egyetemes könyörgésektől* kezdve bontakozik ki a liturgia másik fő gondolata. A papi bevezető foglalja össze ezt kérésre való biztatás formájában: „A földi és az örök haza polgárai vagyunk. Kérjük mennyei Atyánkat, hogy mind a kettőhöz hűségesnek bizonyuljunk!”. Az első könyörgés az Isten országához való hűséghez kér erőt: „Add, Urunk, hogy az Egyház pásztorai egymással egyetértésben őrizzék és hirdessék a te országod törvényeit!”. A második a népek vezetőiért könyörög: „Add, Urunk, hogy a népek vezetői megalkuvás nélkül mindenki érdekét, a közjót szolgálják!”. A harmadik és anegyedik szintén az evilági életért imádkozik: „Add, Urunk, hogy híveid áldozatos szeretettel munkálják embertársaik földi jólétét és örök boldogságát!”; „Add, Urunk, hogy a keresztények becsületesen dolgozzanak, példásan teljesítsék állampolgári kötelességeiket!”. Az ötödik az Egyház evilági javakkal való támogatásáért imádkozik: „Add, Urunk, hogy a hívek az Egyházat anyagi hozzájárulásukkal is készségesen támogassák!”. A papi záró imádság keretbe foglalja a könyörgéseket – a bevezetőhöz hasonlóan a földi és égi haza kettőssége jelenik meg benne: „Mindenható Istenünk! Te arra tanítasz minket, hogy megadjuk neked és a földi hazának is, amivel tartozunk. Tarts meg bennünket a tisztesség és a szeretet útján! Krisztus, a mi Urunk által”.

Szintén ehhez a gondolatmenethez kapcsolódik az *áldozás utáni könyörgés*: „Kérünk, Istenünk, gazdagíts bennünket mennyei ajándékok gyakori vételével, hogy a múlandó javak segítsenek, az örök javak pedig tökéletesítsenek minket”.

2.3.2. Liturgikus énekek

Gitáros énekek:

„Akkor hát adjátok meg a császárnak, ami a császáré -- az Istennek pedig, ami az Istené!” (Mt 22,17)

Gável Testvérek – Bízom Benned

<https://www.youtube.com/watch?v=0sjUN4cTts0>

Kotta: <http://aszlek.uw.hu/data/sheets/pdf/BizomBenned.pdf>

G C G D

G C
Bízom Benned,

G D
Igazságos Úr vagy!

G C
Bízom Benned,

G D
Irgalmas, jó!

G C G(Em) D
Bízom Benned mindennap,

G C G D
Örökké!

G Am⁷
Olyan messziről jöttem én,

F C G D
És Te megvártál, sokat vártál rám!

G Am⁷
Úgy hívlak a magány éjjelén,

F C G D
Mikor elvész a szó, mikor csak átölelni jó!

Am Em G D
Tudom, hogy távol voltam, fájt Neked.

Am Em C D
Tudom, hogy nélküled nem élhetek.

Nézd, a szívem már Tiéd!

Olyan boldogság, mikor Téged lát!

Hallod hangom lágy nesztét.

Kérlek, szólj hozzám, mikor csak Téged hív a szám!

Életem nem féltem, hisz' jó Veled.

Tudom, hogy Nélküled nem élhetek!

„Akkor hát adjátok meg a császárnak, ami a császáré -- az Istennek pedig, ami az Istené!” (Mt 22,17)

Magyar Continental Singers - Új nemzedék

<https://www.youtube.com/watch?v=pU5qcRdfezI>

Kotta: https://tabs.ultimate-guitar.com/h/hillsongs/new_generation_crd.htm

Hillsong

-Verse 1-

G C9

There's a new generation that is seeking Your face

G C9

There's a new generation that is taking their place

Am D

Lord, we surrender

G D/F# Em

To Your will let it be done

C9 D G

Come this day, have Your way Let Your kingdom come

--Chorus--

C9 D

We will rise (We will rise)

C9 D

We will run (We will run)

C9 D

We will exalt the name of Jesus

C9 D/F# Em

By His blood we over-come

C9 D

We will sing (We will sing)

C9 D

We will dance (We will dance)

C9

Come on and celebrate

D G

The kingdom of our God

-Verse 2-

G C9

There's a new generation that is running by faith

G C9

There's a new generation that is willing to pray

Am D

Wind of revival

G D/F# Em

Come and sweep across this land

C9 D G

What a change! With one move of Your Mighty Hand

(Repeat Chorus 2x)

G D/F# Em C9 D G

Come on and celebrate the kingdom of our God (2x)

Magyar dalszöveg:

A nevedben indulok el, hogy lásson és higgyen a föld
A célt végre látom, csak fényedre vágyom!
Szereteted győzni fog, tudom!

Refr.

Látom már az új nemzedéket
Szívükben egy új ének szól
Látom már az új nemzedéket
Szemükben fényed ragyog
Hiszem, hogy egy új nemzet ébred
Akikre az új élet vár
Tudom azt: ha bíznak majd Benned,
Győztesként nyernek csatát!

Mert azért hívtál el, Uram, hogy fényedben járjam utam
Nem félek a harcban, érzem, velem vagy
Használd fel az életem, Uram!

Refr.

„Akkor hát adjátok meg a császárnak, ami a császáré -- az Istennek pedig, ami az Istené!” (Mt 22,17)

Golgota - Te vagy a szívem királya/Nem engedsz el

<https://www.youtube.com/watch?v=60cNcF97FyA&list=PL666F97264FC3E400>

Kotta:

<http://worship.golgota.hu/WorshipResource/Akkordok/N/Nem%20Engedsz%20El.htm>

D $F^{\#m}/D$ E^m/D A/D

Te vagy a szívem királya, tiéd mindenem,

D $F^{\#m}/D$ E^m/D A/D

Minden helyzetben sorsom kezében, Istenem.

D $F^{\#m}/D$ E^m/D A/D

Ha fájdalmak, könnyek, harcok jönnek, tiéd vagyok,

D $F^{\#m}/D$ E^m/D A/D

Ha sötét van, fényed annál erősebben ragyog.

G A/G

Segíts, hogy rád nézzek, s nem arra mit érzek,

$D/F^{\#}$ E^{m7}

Vagy éppen milyen kedvem van,

G A/G

Segíts hitben járnom, Istenem, barátom,

$D/F^{\#}$ A^{sus} **A**

Segíts rád bíznom magam.

D A/D E^{m7} A^{sus}

Méltó vagy rá, hogy érted éljek,

D A/D E^{m7} G/A **A**

És életemmel rólad beszéljek.

D A/D E^{m7} A^{sus}

Méltó vagy rá, hogy bízzak benned,

H^m

Mert nem engedsz el,

A^{sus}

Nem engedsz el,

G^{add9}

Soha nem engedsz el.

Te vagy a szívem királya, tiéd mindenem,

Minden helyzetben sorsom kezében, Istenem.

A vihar hevében te őrzöd meg az életem,

Szeretlek téged, te vagy erőm és énekem.

Hűséges vagy – őrző kezéd nem enged el.

Hűséges vagy – vezetsz engem és védelmezel.

Hűséges vagy – megvígasztalsz és fegyelmezel.

Nem engedsz el, nem engedsz el, nem engedsz el.

2.4. Pedagógiai vonal leírása:

2.4.1. Tantörténetek

„Akkor hát adjátok meg a császárnak, ami a császáré -- az Istennek pedig, ami az Istené!” (Mt 22,17)

A három kőfaragó

„Három kőfaragó keményen dolgozik. Arra megy egy vándor, és megkérdezi:

- Mit csináltok?
- Követ faragok – válaszol unottan az egyik.
- Pénzt keresek – sóhajt fáradtan a másik.
- Katedrális építék a Jóistennek – feleli jókedvűen a harmadik.”

Ha minden apró munkát egy kicsivel jobban végzek el, mint amennyire szükséges, akkor a dolgok irányítása, és főleg a minősége az én kezemben van. Szabad vagyok, felülemelkedhetek a kényszerítő körülményeken is. A körülmények alakulásáért nem mindig vagyunk felelősek, de a személyes viszonyulásunkért mindig mi felelünk!

Forrás: <https://www.magyarKurir.hu/nezopont/pecsi-rita-beindult-verkli-megmarad-e-munkakedv>

„Akkor hát adjátok meg a császárnak, ami a császáré -- az Istennek pedig, ami az Istené!” (Mt 22,17)

Minden napunk ajándék - Ismeretlen szerző

Az Ember elment a Bölcshez:

- Álmodtam, de sehogy sem tudok rájönni, mi az értelme. Kérlek, segíts rajtam!

- Hallgatlak - bólintott a Bölcs.

- Az utcán mentem, a mi utcánkban, ahol minden nap járok.

Olyan is volt álomban, mint egyébként; nem volt semmiféle változás rajta,

csak annyi, hogy nagy szürke göröngyökkel volt tele a járda.

Amikor megrúgtam az egyiket, rájöttem, hogy ezek nem göröngyök, hanem kövek.

Egyet zsebre vágtam, hogy megmutassam a Barátomnak, akihez indultam.

Amikor elővettem, kettévált a kezemben. Belül szikrázó, tiszta ragyogású volt.

Azonnal tudtam (bár nem értek hozzá), hogy ez GYÉMÁNT!

Rohantunk az ékszerészhez, de közben telepakoltuk a zsebeinket a csúnya, szürke kövekkel, hátha...

Az ékszerész vágta, csiszolta a kettévált követ, végül fel is mutatta, hadd lássuk mi is, hogy sziporkázik:

"Még soha nem találkoztam ilyen nagy és tiszta gyémánttal" - lelkesedett.

Kipakoltam a sok egyforma szürke követet.

Ő bizalmatlanul nézte a sötétlő halmot, majd legyőzve utálkozását,

egyét megfogott és vijjogó gépével kettévágta.

Smaragd volt. A következő rubin, utána valami csodaszámba menő ritkaság, és aztán így végig.

Felfoghatatlan kincs feküdt előttem, szikrázott, tündökölt ezerféle színben, a belsejünkben rejtőző érték.

Én pedig döbbenetemben felébredtem. De nem tudok szabadulni az álmotól.

Mondd, mit jelenthet?

- A szürke kövek a MINDENNAPJAID, Barátom!

Éppen ideje, hogy felfedezd: valóságos kincsesbánya a mindennapok sokasága.

Dolgozni kell rajtuk, az igaz, de ha jól megmunkálod őket, gazdagabb leszel mindenkinél.

Már reggel vedd kezébe napodat, hogy megláthasd benne a hűség gyémántját, a bizakodás smaragdját, a szeretet rubinszínű áldozatosságát...

Forrás: http://www.hoxa.hu/?p1=forum_tema&p2=73019

Kép

forrása:

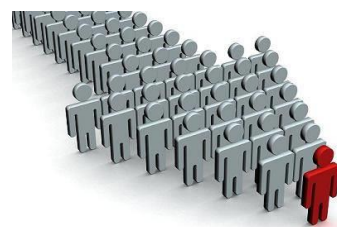
http://www.dragakopiac.hu/WBSET_PICTURES/694/gyemant-felvasarlas-01.png

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

„Akkor hát adjátok meg a császárnak, ami a császáré -- az Istennek pedig, ami az Istené!” (Mt 22,17)

Máté Lászlóné - Isteni küldetés

Isten azért küldött le, hogy szeress,
Az embereknek sok szépet tehess.
A szívedben rosszat ne rejtegesz,
Szeretet virágából szedegess.

Szeresd a gyönyörű természetet,
Tőle van a lélegzetvételed.
Asztalodon a szelet kenyered,
Ne tedd tönkre a teremtményeket!

Pedig oly szépet is nyújt Ő Neked,
Virágtengereket, a szépeket.
A sziklákat, a tüneményeket,
Suttogó erdőket, a gyöngyszemet.

Nézd az aranyként ragyogó Napot,
Időnként a bíboralkonyatot.
Ég sötét bársonyán a csillagot,
A hullócsillagot, ami már halott.

A sejtelmes, szép, ezüstös Holdat,
A Föld nélküle nem virágozhat.
Rajta a gyöngyharmat sem csilloghat,

Élet szépsége vele álmodhat.

Ha szívedben igaz a szeretet,
Megóvód csodás tündérkertedet.
Hiszen Ő segíti életedet,
Istennel Ők adnak reményeket.

Isten teremtett meg mindent Neked,
Eget, földet, szülőd és gyermeked.
Tedd teljessé a szeretetedet,
Add igaz, emberi értékedet!

Forrás: <https://www.poet.hu/vers/206499>

Kép forrása:
<http://www.f3fitness.hu/Image/get/e2469b60a30d0f222ff2b165fbf60193>

„Akkor hát adjátok meg a császárnak, ami a császáré -- az Istennek pedig, ami az Istené!” (Mt 22,17)

Aranyosi Ervin - Isten gyermekei

Isten gyermekeként születünk a földre,
angyali lélekkel, földi testet öltve.

Teremtő tudással is meg lettünk áldva,
csodákat tehetünk a létet csodálva.
Gondolatainkkal, s tettekkel teremtünk,
ehhez meg van minden szép képesség bennünk.
Figyelmünket kéne jó felé terelni,
s az egész világot boldogabbá tenni!

Naponta árad ránk Isten tiszta fénye,
s a lelkünkben él a szeretet erénye.
Ezt, mint gazdag vetést, széjjel kéne szórni,
szerető szavakra, jóként válaszolni.
Segíteni egymást, kezet nyújtva szépen,
a porból az embert felemelni készen.
Szeretetet adva jó példát mutatni,
mások jó szándékát kedvesen fogadni.

**Ha angyallá válnánk máris jobbak lennénk,
egymás hétköznapiját szebbé, jobbá tennénk!
Élveznénk a létet, nem a halált várnánk...
Mi lenne, ha végre, együtt megpróbálnánk.
Mennyet építenék idelent a földön,
nem lenne többé bűn, nem kellene börtön!
Nemcsak elképzelnénk, tudnánk Istenünket,
így válna számunkra minden naptól ünnep!**

Kép és szöveg forrása:
<http://versek.aranyosiervin.com/mindennapok-clet-gyasz-remeny-hit/aranyosi-ervin-isten-gyermekei/>

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó foglalkozások

Élménypedagógiai játék

„Akkor hát adjátok meg a császárnak, ami a császáré -- az Istennek pedig, ami az Istené!” (Mt 22,17)

„**Plecsnik**

Műfaj: zárógyakorlat.

Javallatok:

- Csoport befejezésekor szimbolikus ajándék adása minden csoporttagnak.
- A személyiségjelés sajátosságainak megismerése.
- Visszajelzés adása és kapása.

Körülmények:

- Tetszés szerinti számú triád.
- Szokásos csoporthelyzet, valamint elegendő hely minden triádnak feladatuk végrehajtásához.

Eszközök:

- *Fehér színű kartonlap (kb. 5x10 cm méretű) minden résztvevőnek.*
- *Különböző színű, vastagon író filctollak.*
- *Gombostű.*

Lebonyolítás:

- *A csoport triádokra oszlik.*
- *A csoportvezető ismerteti a gyakorlat célját és menetét.*
- *A triádok a rendelkezésre álló eszközökkel különvonnak.*
- *Minden triád egyik tagja félrevonul, és megpróbálja elképzelni, hogy a többiek milyen kitiüntetést készíthetnek neki. Elképzelését feljegyzi egy papírra.*
- *Ezalatt a triád másik két tagja egy olyan kitiüntetést tervez meg a harmadiknak, ami jól szimbolizálja lényeges tulajdonságait, személyiségét, illusztrálja csoportbeli viselkedését, másokra tett hatását, gondolkodását, érdeklődését, értékrendszerét.*
- *Ha a kitiüntetés készen van, egy másik csoporttag vonul félre, s ugyanaz történik, mint az első esetben. Végül a harmadikkal fejeződik be a kitiüntetés-készítés.*
- *Ezután a triád mindhárom tagja kézhez kapja a saját kitiüntetését. A triádon belül tisztázzák az esetleges homályokat. Mindenki beszámol jegyzetei alapján előzetes elképzeléseiről és fantáziáiról. Együttesen*

megpróbálják tisztázni, hogy ezek egybeesése vagy eltérése a valóságos kitüntetésről mire vezethető vissza.

- *A teljes csoport újra összegyűlik. Mindenki kitűzi „plecsnijét”, és körbejár kb. 2-3 percig, hogy mindenki mindenkiét láthassa.*
- *A csoport megbeszéli a tanulságokat, ideértve az egyes csoporttagok érzéseit is a gyakorlattal kapcsolatban.”*
- Ezt követően kapcsoljuk le a lámpákat, és tegyük középre egy égő gyertyát. Nézzük néhány percig csendben a lángját. Ezalatt mindenki gondolja végig az elmúlt napját, vagy akár az egész hetét, és válaszoljon magában arra a kérdésre, hogy vajon teljesítette-e kötelességeit? Mely kötelességei domináltak? A pénz vagy Isten útjain járt-e inkább. Előkerült-e a kitüntetésén szereplő jellemző az elmúlt napja/hete során?
- Ha lehet, fogalmazzon meg magában egy apró elhatározást és ezt a csoportvezetői körfelszólításkor szabadon ossza is meg a társaival, hogy másokat is inspirálhasson vele, és önmagát még jobban elkötelezhesse. pl.: Holnaptól 10 perccel korábban kelek, hogy minőségi imaidőm lehessen a jó Istennel. Vagy fejezzék be a megkezdett mondatot: „Segíts, Istenem, hogy ...”.

Forrás: Rudas János - Delfi örökösei, Önismereti csoportok – elmélet, módszer, gyakorlatok. Hetedik kiadás. Lélekben Otthon Kiadó, Győr, 2007. 270.o.

Kép

forrása:

https://st3.depositphotos.com/7107694/14252/v/450/depositphotos_142529261-stock-illustration-love-stamp-seal-rounded-vector.jpg

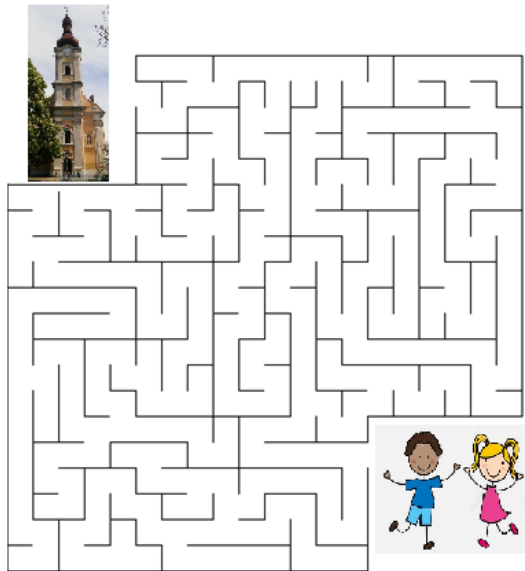
Templomi feladat „A” év évközi 29. Vasárnap

A Vasárnap az ünneplés napja!

Segíts Borókának és Dávidnak eljutni a templomba!

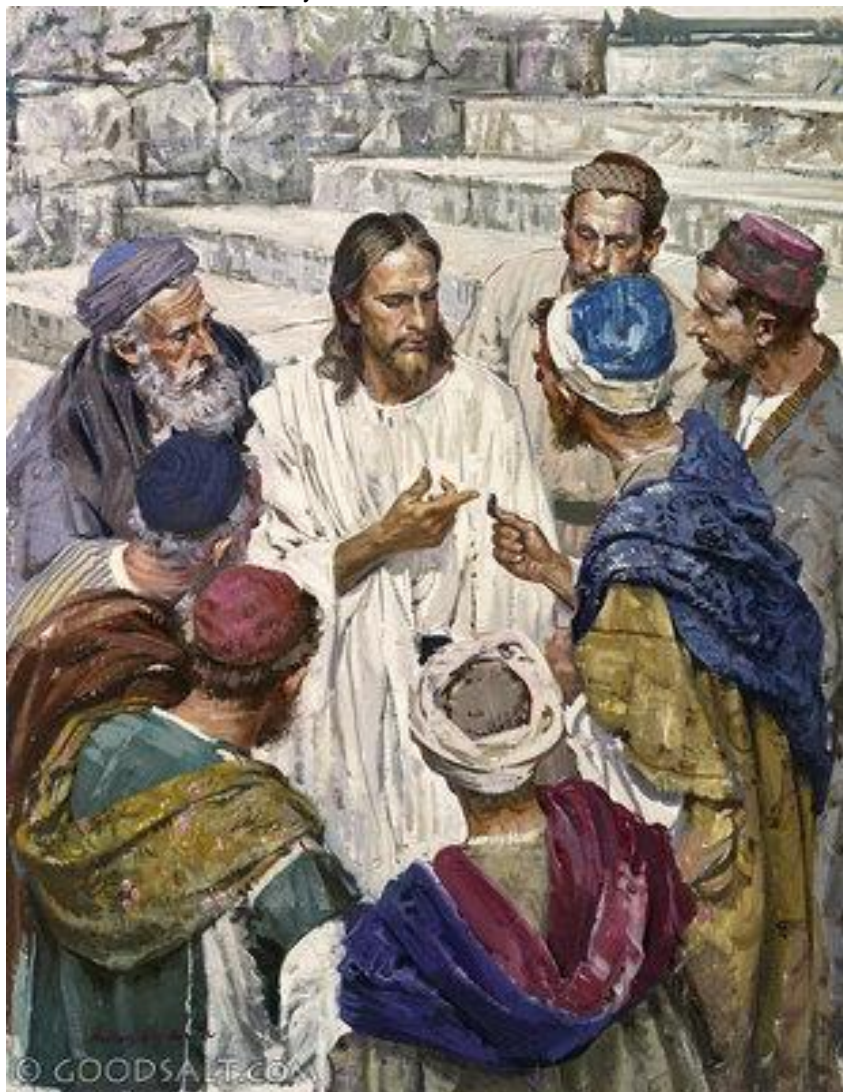
Kitűzték célul, hogy Boróka énekkaros lesz, Dávid pedig ministrálni szeretne. Ezekkel a szentmisén való szolgálattal szeretnék méltóképpen megünnepelni az Úr napját!

De vajon melyik úton érnek oda a leggyorsabban?

„Akkor hát adjátok meg a császárnak, ami a császáré - az Istennek pedig, ami az Istené!” (Mt 22,17)

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények

Forrás: Goodsalt.com (Pacific Press)

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- Számomra mit jelent az, hogy Isten képére lettem teremtve?

-

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Mindenható, örök Isten,

add, hogy mindenkor készséges akarattal
és őszinte szívvel szolgáljunk neked.

A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,
aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

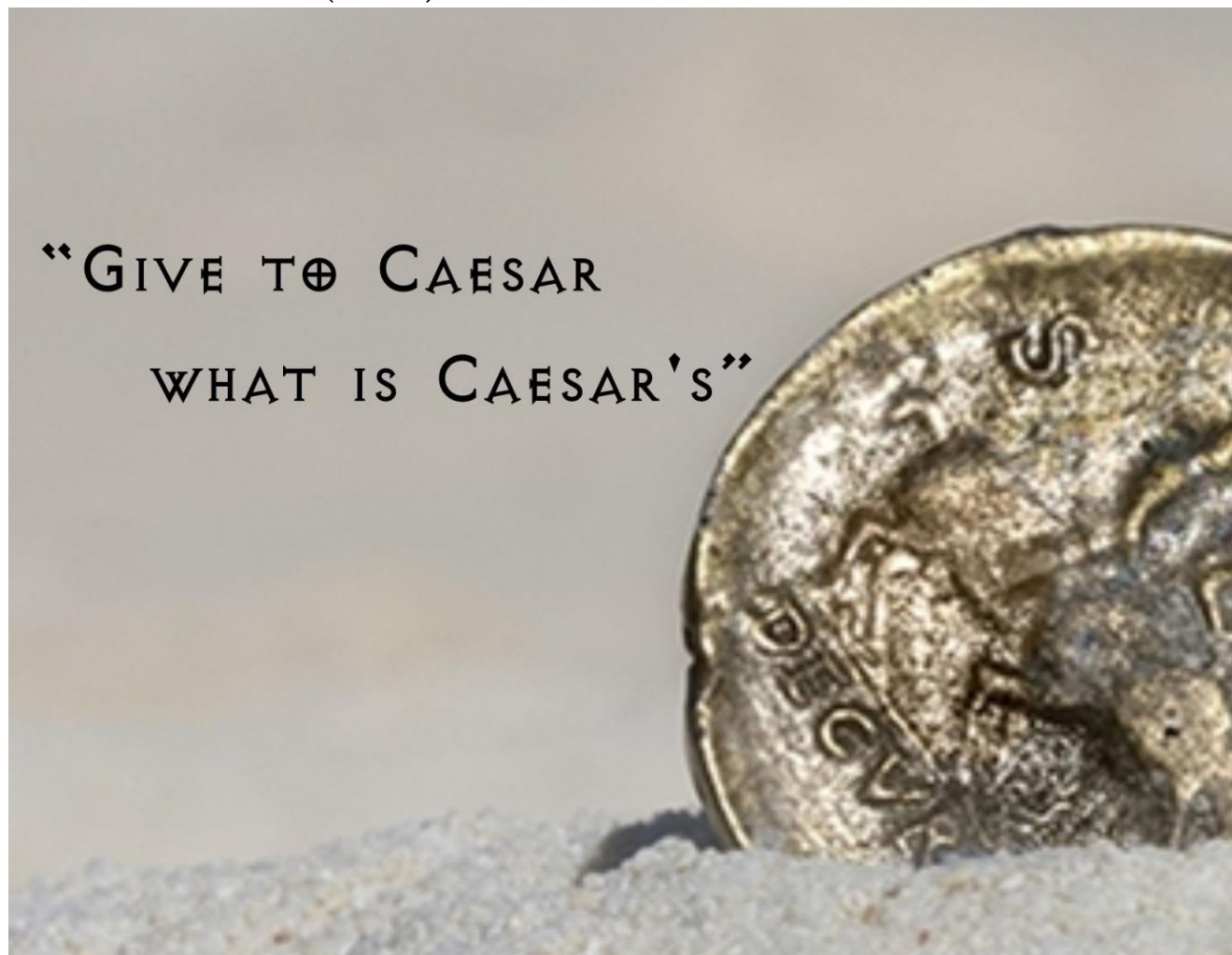
Számtalan kísértés ér bennünket, Urunk.

Köszönjük, hogy e példázat által bátorságra, az egyértelmű, helyes szavak kimondására serkentesz minket, amelyek biztonságot, szilárd alapot adnak keresztény és polgári létünknek.

Boldogasszony Iskolanővérek (SSND)

Pálos Nővérek

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Ha Jézusra tekintek, megláthatom a láthatatlan Istent!

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Cselekedeteim, beszédem mennyire tükrözik, hogy Isten képére lettem teremtve?

